

BRIAN HERBERT KEVIN J. ANDERSON

DUNE CASA ATREIDES

PRELUDIUL DUNEI – CARTEA I

Traducere din limba engleză de
CRISTINA GHIDOVEANU și ȘTEFAN GHIDOVEANU

ARMADA

Dedicăm această carte mentorului nostru, Frank Herbert, o personalitate fascinantă și complexă, ca și minunatul univers pe care l-a creat.

Mulțumiri

Lui Ed Kramer, pentru că a fost puntea ce ne-a adus laolaltă.

Lui Rebecca Moesta Anderson, pentru imaginația ei debordantă, pentru ideile pe care ni le-a dat și, pur și simplu, pentru munca grea de a face acest roman cât mai bun cu putință.

Lui Jan Herbert, fiindcă ne-a îngăduit să continuăm munca la acest proiect în decursul unei călătorii întreprinse în Europa, cu ocazia aniversării căsătoriei, și pentru multe, multe altele.

Lui Pat LoBrutto, editorul nostru de la Bantam Books, care ne-a ajutat să ne concentrăm, astfel încât această carte să nu sufere de lipsa limpezimii.

Lui Robert Gottlieb și lui Matt Bialer de la Agenția William Morris; lui Mary Alice Kier și lui Anne Cottle de la CineLit Representation, pentru încrederea și devotamentul cu care ne-au susținut, recunoscând potențialul acestui proiect.

Lui Irwyn Applebaum și lui Nita Taublib de la Bantam Books, pentru entuziasmul cu care au sprijinit această amplă întreprindere.

Lui Penny și lui Ron Merritt, al căror sprijin entuziașt a făcut posibilă realizarea acestui proiect.

Lui Beverly Herbert, pentru ideile și contribuțiile editoriale la cărțile din seria DUNE scrise de Frank Herbert.

Lui Marie Landis-Edwards, pentru încurajări.

Celor ce alcătuiesc The Herbert Limited Partnership: David Merritt, Byron Merritt, Julie Herbert, Robert Merritt, Kimberly Herbert, Margaux Herbert și Theresa Shackelford.

Mulțumiri aparte se cuvin adresate celor de la WordFire, Inc.: Catherine Sidor, care a muncit din greu ore în sir pentru pregătirea și revizuirea manuscrisului, și Sarah Jones, pentru ajutorul dat în aducerea a numeroase documente și manuscrise vechi la o formă utilizabilă.

Și, desigur, milioanelor de fani devotați ai universului DUNE, care au contribuit la menținerea romanului original în culmea popularității, vreme de trei decenii și jumătate.

Mesaj transmis conglomeratului comercial galactic Combine Honnête Ober Advancer Mercantiles (CHOAM) de către Ghilda Spațială:

Sarcina noastră specifică pe parcursul acestei misiuni neoficiale a fost aceea de a cerceta lumile nelocuite, pentru a găsi o sursă de mirodenie, prețiosul melanj, de care imperiul depinde într-o asemenea măsură. Anexăm dări de seamă privind expedițiile navigatorilor noștri, care au cercetat sute de planete. Deocamdată însă, niciuna nu a fost încununată de succes. Singura sursă de melanj din univers cunoscut rămâne Arrakis, planeta deșertică. Ghilda, CHOAM-ul și celelalte entități care depind de mirodenie vor fi nevoie să se sprijină în continuare monopolului instituit de Harkonnen.

Cu toate acestea, explorarea teritoriilor îndepărtați, în căutarea unor noi sisteme planetare și a unor noi resurse, a dat și alte roade. Hărțile orbitale și rapoartele detaliate anexate pe cristale riduliene vor constitui, cu siguranță, o sursă de venituri importantă pentru CHOAM.

Întrucât Ghilda și-a îndeplinit contractul conform specificațiilor asupra cărora am convenit, solicităm CHOAM-ului depunerea sumei cuvenite drept plată la sediul oficial al Băncii Ghildei de pe Junction.

*Maiestății Sale Imperiale, Împăratul Padișah Elrood al IX-lea,
cârmuitor al Universului Cunoscut*

*Din partea credinciosului său supus, baronul
Siridar Vladimir Harkonnen, guvernator al planetei Arrakis,
conducător al Casei Harkonnen și stăpânitor al planetelor
Giedi Prime, Lankiveil și al planetelor aliate:*

*Sire, fie-mi îngăduit încă o dată, să-mi afirm devotamentul cu
care vă slujesc pe planeta deșertică Arrakis.*

*Recunosc cu rușine că, vreme de șapte ani, de la moartea tatălui
meu, incompetentul meu frate vitreg Abulurd a permis scăderea
producției de mirodenie. Pierderile de echipament au crescut, în
vreme ce exportul s-a prăbușit la niveluri enorme. Având în vedere
dependența de melanj a imperiului, această reducere a cantităților
de mirodenie s-ar fi putut solda cu consecințe dezastroase.*

*Vă asigur că familia mea a acționat cu fermitate pentru reme-
dierea nefericitei situații: Abulurd a fost eliberat din funcția de gu-
vernator și exilat pe planeta Lankiveil. Titlul nobiliar i-a fost retras,
dar este posibil ca, în viitor, el să solicite recunoașterea sa drept gu-
vernator districtual.*

*Acum, că am preluat personal supravegherea planetei Arrakis,
îngăduiți-mi să vă garantez că voi folosi toate mijloacele ce-mi stau
la dispoziție – bani, devotament și o mâna de fier – pentru ca*

producția de mirodenie să atingă sau să depășească nivelurile record atinse anterior.

După cum ați poruncit cu atâta înțelepciune, mirodenia trebuie să curgă!

„Melanjul e esența financiară a activităților CHOAM-ului. Fără mirodenie, Cucernicile Maici Bene Gesserit nu și-ar putea exercita isprăvile în materie de observare și de controlare a evoluției umane, navigatorii Ghildei n-ar putea desluși căile sigure prin spațiu și miliarde de cetăteni ai imperiului ar muri din pricina intreruperii bruște a rației de drog. Orice imbecil știe că o asemenea dependență de o singură marfă deschide calea abuzurilor. Suntem cu toții în pericol.“

CHOAM, *Analiză economică a fluxurilor de mărfuri*

Zvelt și musculos, baronul Vladimir Harkonnen se aplecă spre pilotul ornitopterului. Privea încordat, cu ochii negri ca tăciunele, prin hubloul de stiplaz, adulmecând pietrișul și nisipul atotprezente.

Soarele alb al planetei Arrakis pârjolea nisipurile fără sfârșit peste care zbura topterul blindat. Privelîștea dunelor încinse alertând pe dedesubt îi ardea retina. Atât cerul, cât și nisipurile erau golite de culoare. Nimic nu oferea vreun răgaz ochiului omenesc.

Un adevărat infern.

Baronul își dorea să se fi aflat acum în mediul familiar, complex și civilizat, al intens industrializatei Giedi Prime, planeta-capitală a Casei Harkonnen. Chiar și blocat aici, ar fi găsit cu siguranță ceva mai bun de făcut la cartierul general al familiei din Carthag, distracții menite să-i satisfacă gusturile rafinate.

Recoltarea mirodeniei avea însă prioritate. În orice împrejurări.

Mai ales, atunci când era vorba de o captură de amploarea celei raportate de iscoadele sale.

În cabina strâmtă a topterului, baronul se întinse cu gesturi sigure, ignorând rafalele puternice ale curenților de aer. Aripile mecanice ale topterului băteau ritmic aerul, precum acelea ale unei viespi. Pielea neagră a pieptarului i se mula pe pectoralii care, în mod vizibil, nu duceau lipsă de exercițiu. La cei patruzece și cinci de ani ai săi, baronul avea o înfățișare dură, dar era, în mod categoric, arătos. Părul auriu-roșcat îi fusese tuns și pieptanat potrivit unor indicații precise, astfel încât să-i pună în evidență chipul acvilin. Avea tenul fin, pomeții înalți și bine dăltuiți. Mușchii puternici îi ieșeau în relief pe gât și pe maxilare, gata să-i deformeze chipul într-o expresie posomorâtă sau într-un zâmbet aspru, în funcție de împrejurări.

— Mai e mult? întrebă el, privindu-l pieziș pe pilotul care vădea semnele unei abia disimulate nervozități.

— Așezarea e situată în inima deșertului, stăpâne. Sunt semne că ar fi unul dintre cele mai bogate zăcăminte de mirodenie descoperite vreodată.

Aeronava se clătină cu putere, zguduită de curenții termali provocați de un afloriment de rocă vulcanică neagră.

Pilotul înghiți în sec și se concentră asupra comenzilor ornitopterului.

Baronul se relaxă în fotoliu, încercând să-și stăvilească nerăbdarea. Se bucura din cale-afară că noul zăcământ era departe de ochii iscoditorii ai imperialilor sau ai agenților CHOAM-ului, care-ar fi putut ține evidențe stânjenitoare. Nu era nevoie ca ramolitul de împărat Elrood al IX-lea să știe chiar totul despre producția de mirodenie a Harkonnenilor de pe Arrakis. Cu ajutorul unor rapoarte cenzurate cu grija, al unor registre contabile atent falsificate, ca să nu mai vorbim de șpăgi, baronul intenționa să le dezvăluie supraveghetorilor din afară doar atât cât îi convenea lui să se afle.

Își șterse cu dosul palmei sudoarea de pe buza de sus, apoi ajustă climatizarea topterului pentru a spori umezeala din aer și a coborî temperatura din cabină.

Stresat de ideea că are în grija un pasager atât de important și imprevizibil, pilotul forță motoarele pentru a mări viteza, verifică proiecția cartografică de pe consola de comandă și scrută deșertul ce se întindea în zare cât vedea cu ochii.

Pentru că examinase el însuși proiecțiile cartografice, baronul își manifestase nemulțumirea față de lipsa detaliilor. Cum se putea aștepta cineva să se orienteze în blestemata astă de lume deșertică? Cum era cu puțină ca una dintre lumile vitale pentru stabilitatea economică a imperiului să fi rămas practic necartografiată? Era, iată, o nouă gafă a nevolnicului său frate vitreg, Abulurd.

Dar Abulurd fusese îndepărtat, iar conducerea era acum în mâinile baronului. *Acum, când Arrakisul îmi aparține, voi avea grija să fac ordine aici.* De îndată ce o să se întoarcă la Carthag, avea să-și pună oamenii la treabă pentru întocmirea unor măsurători și hărți noi, dacă blestemații de fremeni n-aveau să-i ucidă iarăși pe exploratori și să distrugă reperele cartografice.

De patruzeci de ani, această lume aridă devenise oarecum fieful Casei Harkonnen, o favoare politică acordată prin bună-voință împăratului și cu binecuvântarea CHOAM-ului, puternicul conglomerat comercial. Deși sălbatic și deloc plăcut, Arrakis se număra printre perlele coroanei imperiale, datorită neprețuitei substantive pe care o furniza.

Cu toate astea, la moartea tatălui baronului, Dmitri Harkonnen, bătrânlul împărat, ca urmare a cine știe cărei deficiențe mentale, acordase frâiele puterii blegului de Abulurd, care reușise, în nici șapte ani, să distrugă producția de mirodenie. Profiturile scăzuseră vertiginos, iar Abulurd pierduse controlul, nereușind să țină piept contrabandistilor și sabotorilor. Dizgrațiat, neghiobul fusese azvârlit din funcție și trimis, fără niciun titlu oficial, pe Lankiveil, unde nici măcar el nu putea să prejudicieze activitățile tradiționale de exploatare a balenelor cu blană de acolo.